

ПРЕЗЕНТАЦІЯ НА ТЕМУ:

«7 ЧУДЕС УКРАЇНИ»

ЧУДО №1

Національний історико-архітектурний заповідник «Кам'янець»

Розташований в Кам'янці-Подільському Хмельницькій області. Площа заповідника становить 121 гектар (його межі 16 червня 1977 року затвердив Хмельницький облвиконком). Це передусім Старе місто, затиснене в петлі річки Смолчич, а також прилеглий каньйон Смолчича, Замковий міст, комплекс Старого й Нового замків. Пам'ятки Нового плану, Руських і Польських фільварків не є об'єктами заповідника. У літописі зазначено, кам'яну фортецю збудували литовські князі Корятовичі, які правили у 60-90-х роках XIV ст.

Згідно з довідкою міського управління містобудування та архітектури, в місті 175 будівель перебувають на державному обліку як пам'ятки архітектури та мають національне (121 пам'ятка) або регіональне (54 пам'ятки) значення. За цим показником Кам'янець-Подільський посідає третє місце в Україні.

ЧУДО №2

Києво-Печерська лавра

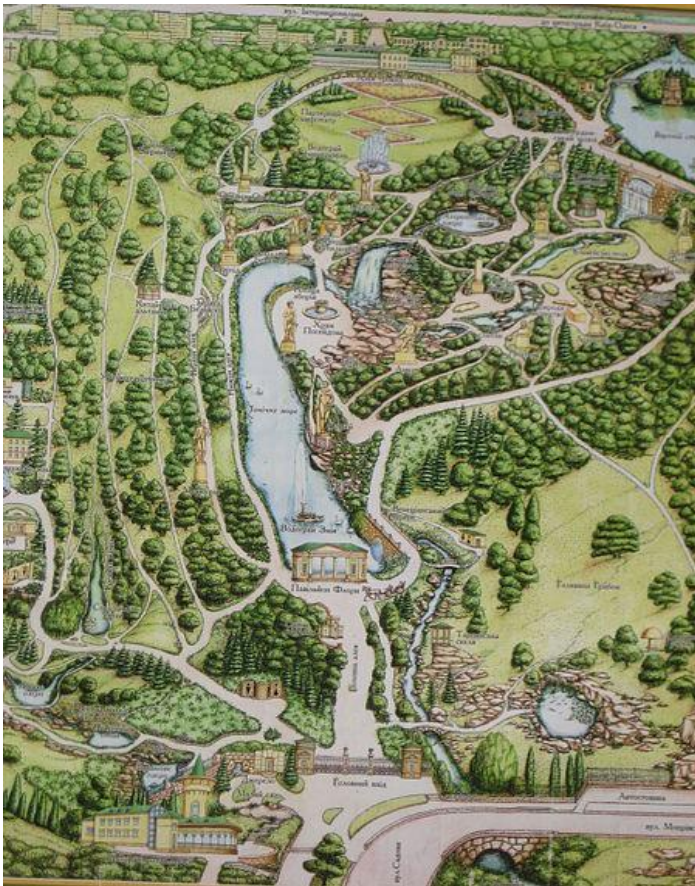
Від часу свого заснування як печерного монастиря у 1051 р. Києво-Печерська обитель була центром православ'я у Київській Русі. Разом із Софійським собором внесена до переліку Світової спадщини ЮНЕСКО.

Під час Другої світової війни у 1941 р. радянські війська підірвали Свято-Успенський собор. Тільки 9 грудня 1995 р. Президент України Л. Кучма видав указ про відновлення Успенського собору. Храм відтворено поспіхом, практично за два роки, без серйозної наукової підготовки, із використанням сучасних матеріалів. Перед будівельниками стояла задача встигнути до 950-річчя лаври. Освячений 24 серпня 2000 р.

У теперішній час пам'ятка перебуває під юрисдикцією національного заповідника, державних музеїв і Української православної церкви Московського патріархату.

Національний дендрологічний парк «Софіївка»

«Софіївка» є пам'яткою краєвидного типу світового садово-паркового мистецтва кінця XVIII — першої половини XIX століть. На сьогодні — це місце відпочинку. Щорічно його відвідують близько 500 тисяч людей. Площа — 179,2 га. Парк розташований у північній частині міста Умань Черкаської області, обабіч ріки Кам'янки.

Парк «Софіївка» заснований у 1796 році власником міста Умані, магнатом Станіславом Щенським Потоцьким та названий на честь його дружини Софії Вітт-Потоцької. Автором топографічного й архітектурного проекту і керівником будівництва парку було призначено військового інженера Людвіга Метцеля. При створенні парку вдало використано рельєф, але без заздалегідь наміченого плану. У процесі завершення робіт на окремих ділянках були висаджені місцеві та екзотичні деревно-чагарникові рослини, тоді ж були збудовані перші архітектурні споруди та прикрашено «Софіївку» скульптурою, переважно античною.

ЧУДО №4

Софійський собор

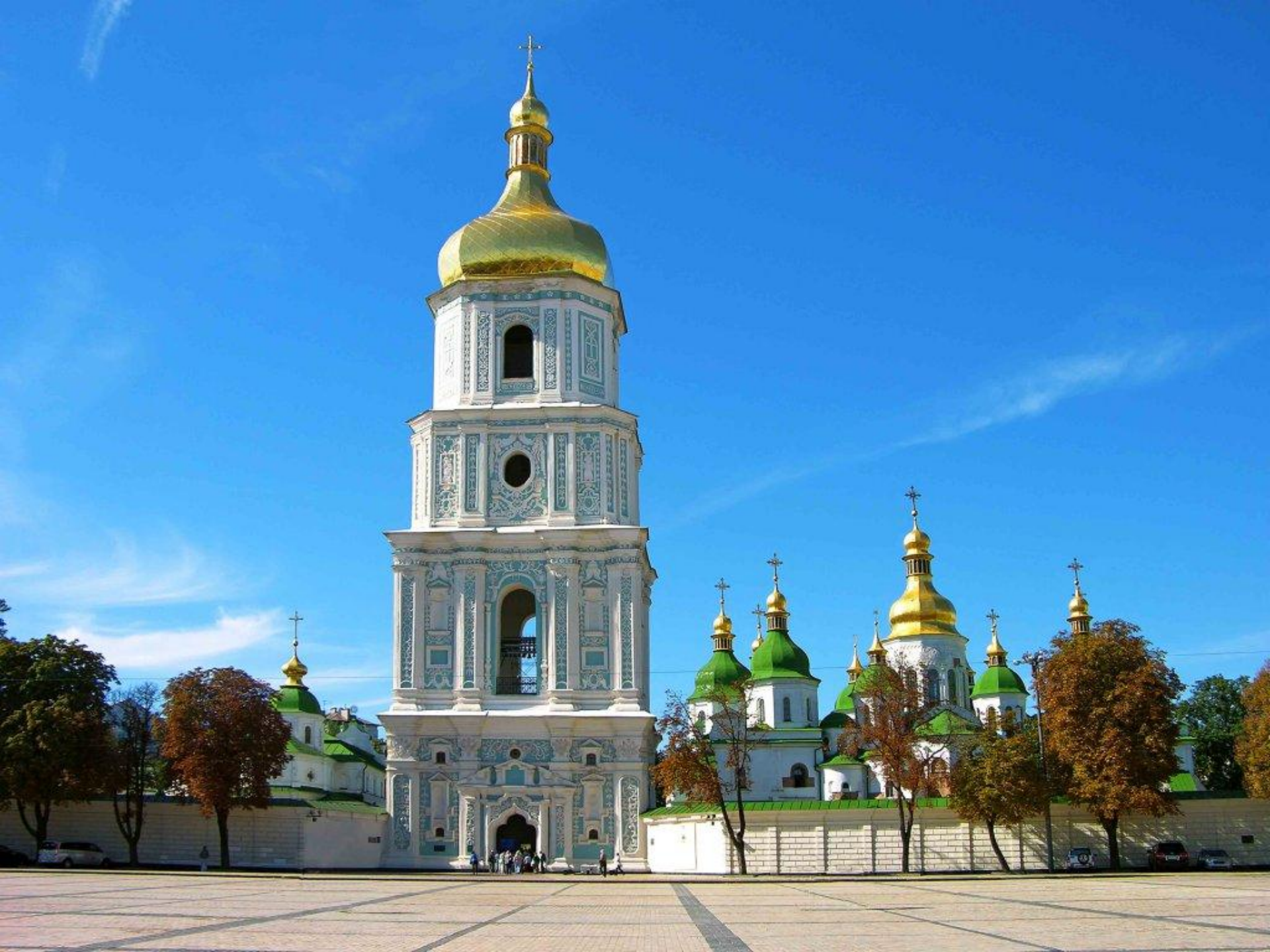
Софійський кафедральний собор.

Cathédrale de S-te Sophie.

Софія Київська або Софійський собор — християнський собор в центрі Києва, пам'ятка української архітектури та монументального живопису 11—18 століть, одна з небагатьох уцілілих споруд часів Київської Русі. Одна з найголовніших християнських святинь Східної Європи, історичний центр Київської митрополії.

Засновником собору літописні джерела визначають київського князя Ярослава Володимировича (Мудрого). Храм присвячено Софії — Премудрості Божій — одній з найскладніших абстрактних категорій християнського богослів'я, що має багато тлумачень. За апостолом Павлом, Софії символічно відповідає іпостась Христа — втіленого Слова Божого. Пізніше, коли поширилося ототожнення Софії з Божою Матір'ю, храмове свято київського собору перенесли на 8 (21) вересня — день Різдва Богородиці. Художній образ Софійського собору мав втілити багатогранний зміст, вкладений у цей символ. Це пояснює його грандіозні розміри та надзвичайно ускладнена структура.

За багатовікову історію собор пережив навали ворогів, пограбування, часткові руйнування, ремонти, перебудови.

ЧУДО №5

Херсонес Таврійський

Херсонес Таврійський — старогрецьке місто-держава в південно-західній частині Криму. 23 червня 2013 року на 37-й сесії Комітету Світової спадщини ЮНЕСКО, що проходила у Камбоджі, Херсонес Таврійський був включений до списку світової спадщини ЮНЕСКО.

Херсонес Таврійський був заснований 422–421 рр. до н. е. грецькими вихідцями з Гераклеї Понтійської як грецька колонія на північному узбережжі Чорного моря і за античної доби став важливим торговельним, ремісничим і політичним центром південно-західного узбережжя Криму. Херсонес розміщений у південно-західній частині Криму, біля Карантинної бухти в межах сучасного міста Севастополя.

Це місто-держава було рабовласницькою республікою з демократичною формою правління. Вищим органом влади були збори всіх вільних громадян чоловічої статі, які досягли повноліття. Народні збори приймали закони і вирішували найважливіші питання. Повсякденним життям міста керували виборна рада та колегії, які здійснювали спостереження за всією діяльністю жителів міста. Історики припускають, що члени ради обиралися на місяць, а її секретар — на рік. Від стародавньої високої посади царя збереглися почесні, але тільки формальні релігійні функції. Для командування військом обиралася колегія стратегів, пізніше їх замінили архонти.

ЧУДО №6

Хотинська фортеця

Хотинська фортеця — фортеця XIII–XVIII століть у місті Хотині на Дністрі, що у Чернівецькій області, Україна. Хотинська фортеця веде свій початок від Хотинського форту, що був створений у X столітті князем Володимиром Святославичем як одне із порубіжних укріплень південного заходу Русі.

Наприкінці XI століття Хотин належав до Теребовлянського князівства. У 1140-х роках він перейшов до Галицького, а з 1199 року — Галицько-Волинського князівств. В 1340-х роках Хотин увійшов до складу Угорського королівства, а з 1375 року вже перебував у складі Молдавського князівства. Молдавський володар воєвода Штефан III особисто керував її реконструкцією. Було зведено прикрашений геометричними орнаментами мур шириною 5-6 і висотою 40 метрів та багато чого іншого. Саме після цієї реконструкції Хотинська фортеця практично повністю набула свого сьогодишнього вигляду. Упродовж 14–16 століть вона була резиденцією молдавських господарів. У 1806 р. розпочалася чергова російсько-турецька війна, на початку якої царська армія здобула Хотинську фортецю й утримувала її до підписання Бухарестського миру 1812 р.

Сьогодні на території Хотинської фортеці створено Державний історико-архітектурний заповідник. Тут полюбують проводити свята козацької звитяги та знімати фільми.

ЧУДО №7

ХОРТИЦЯ

Хортиця — найбільший острів на Дніпрі, розташований у районі міста Запоріжжя, нижче Дніпрогесу. Хортиця витягнута із північного-заходу на південний-схід, має довжину 12,5 км, ширину в середньому 2,5 км і площу приблизно 3000 га .

Завдяки стратегічному розташуванню Хортиця мала багате історичне минуле. Хортиця відіграла чималу роль у боротьбі козаків проти татар і Археологічні й історичні знахідки здебільшого зберігаються в Запорізькому історичному музеї, що в північній кінцівці острова. На острові багато назв пов'язаних з перебуванням запорожців: урочище Сагайдачного, Січові ворота, Козача могила, Совутина скеля та інші. До зруйнування Січі (1775) Хортиця належала до володінь Запорізької Січі. Під час російсько-турецької війни 1735–1739 рр. на Хортиці збудовано укріплення, залишки яких збереглися.

2007 року на Хортиці було розбудовано комплекс «Запорозька січ». Частина будівель була створена як декорація до багатосерійного фільму «Тарас Бульба» . На території комплексу відтворено козацькі курені, гострокіл та оборонну вежу. Комплекс відкрито для відвідувачів, передбачене екскурсійне обслуговування.

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ!